

ویژه‌نامه طنز راه‌راه
را در شماره امروز بخوانید

۱۳۷۷
راه‌راه

ترامپ:

در حالی که هنوز نتایج نهایی انتخابات ریاست جمهوری آمریکا اعلام نشده نامزدهای دموکرات و جمهوری خواه در همان ساعات نخست شمارش آرا اعلام پیروزی کردند

بایدن:

همه آرا شمرده شود

رای من را دیدند

برنده انتخابات در پنسیلوانیا، میشیگان
ویسکانسین و نوادا مشخص می شود

اردوکنشی خیابانی طرفداران هر ۲ نامزد
و به آتش کشیدن پرچم آمریکا

صفحه ۷

تیتراهای امروز

نیروی هوافضای سپاه از سامانه خودکار و هوشمند تیربار موشکی رونمایی کرد

رگبار بالستیک

فعالیت آیت‌الله یزدی در شورای نگهبان پس از ۲ دهه خدمت در این شورا پایان یافت

تقدیر از آیت‌الله

فرمانده ستاد مقابله با کرونا ی پایتخت: تعطیلی ۲ هفته‌ای تهران ضروری است

صدای ستاد هم درآمد

معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی تهران: همه تخت‌های بیمارستان‌ها به بیماران کرونا ی اختصاصی یافته است

«وطن امروز» از جدیدترین تحولات شاخص‌های عمده پولی گزارش می دهد

خیزش تورمی پول

ابلاغ ۱۲ حکم اصلاح ساختار برای تحول در بودجه سال ۱۴۰۰ به سازمان برنامه و بودجه

نقشه نجات بودجه

نگاه

نقش سازش در حمله به سفارت

کبری آسوپار: پاسخ این پرسش که چه کسانی سفارت آمریکا در تهران را تسخیر کردند، دیگر بدیهی به نظر می‌رسد. نقش مخالفان ایرانی آمریکا در این تسخیر روشن است اما آنان که دولت را در دست داشتند و حامی رابطه با آمریکا و بلکه وارد شدن از در سازش با ایالات متحده بودند نیز، نقش پررنگی در شکل‌گیری این رویداد داشتند و می‌توان گفت سازش کاری آنان زمینه را فراهم کرد برای آنکه دانشجویان پیرو خط امام، تسخیر سفارت آمریکا را گزینه‌ای ناگزیر در برابر خود ببینند

مهدی بازرگان و دولت موقتش نه فقط از تعامل عالی و حتی دوستانه میان ایران و آمریکا استقبال می‌کردند، بلکه خود این تعامل را در پشت‌پرده سیاست پیش برده و تا حدی اجرائی هم کرده بودند. این در حالی بود که دولت آمریکا به دلیل عدم استرداد دیکتاتور مخلوع ایران، خصم دیرینه مردم ایران از ایالات متحده را دشمن خود کرده بود. بازرگان، رئیس دولت موقت، تنها چند روز پس از پیروزی انقلاب اسلامی، در گفت‌وگویی با نیویورک تایمز اعلام می‌کند: «دولت ایران مشتاق است روابط خود با آمریکا را از سر بگیرد». این اما موضع رهبر کبیر انقلاب و مردم نبود. حتی موضعی با طرفداران حدنگام هم نبود و غالب مردم، رابطه با آمریکا را پس از چند دهه کار شکنی‌های ایالات متحده در راه خواست‌های سیاسی مردم ایران که از کودتا علیه دولت مصدق شروع شده بود، عدلی نمی‌دانستند و اشتیاقی هم برای از سرگیری آن نداشتند. ولی واقعیت آن بود که این موضع اگر چه دارای حامیان حداقلی اما موضع «ولت» بود؛ نهادهای که قدرتشان در اجرائی کردن موضع و نظر خود اگر چه صرفاً در چارچوب ساختارهای قانونی، دیگر حداقلی نبود و مسؤلیت تنظیم روابط خارجی را هم بر عهده داشت.

بازرگان آن را در یکی از مشهورترین و معتبرترین روزنامه‌های آمریکایی بیان کرده، صرفاً یک ژست دیپلماتیک نیست. کاردار سفارت آمریکا در ایران می‌نویسد: «هناسبات حسنه با ایالات متحده از اعتقادات شخصی نخست‌وزیر است؛ هنگامی که دادن پست وزارت خارجه به یزدی مورد بحث بود، نخست‌وزیر از یزدی درباره این نکته پرسیده بود تا اینکه اطمینان حاصل کرد یزدی از مناسبات دوستانه با آمریکا پشتیبانی می‌کند».

در همان آغازین هفته‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی، سفارت آمریکا در تهران این جو صو آمریکایی در ایران را رصد کرده و در گزارش‌های خود به دولت متبوعش می‌آورد و حتی از احتمال حمله به سفارت توسط مردم می‌گوید و بر «اختلاف میان رهبری انقلاب و دولت موقت در این رابطه» تأکید می‌کند.

دنیای در حال تماشای فروپاشی هیمنه سیاست آمریکایی دعوت به مراسم گردن زنی دموکراسی

دیدگاه
نمانه اکنون: در دهه‌های اخیر با گسترش تکنولوژی‌های ارتباطی از جمله شبکه‌های اجتماعی در فضای مجازی، هر زمان که جمعی اعتراضی در آمریکا شکل گرفته است، راهبردهای اصلی معترضان در بین خودشان این بوده است که توجه داشته باشند «تمام دنیا آنها را می‌بینند و دنبال می‌کنند». این راهبرد برای این دوره شمارش آرا در اوج قرار می‌گیرد، ادعا می‌کند که در خطر بود، بلکه خود این به ظاهر دموکراسی می‌تواند با توسل به راه‌های غیرخوشونت‌آمیز، صدای خود را به مسوولان‌شان برسانند. این شعار اما نه در روزهای آخر تجمعات جنبش تسخیر وال استریت و نه در جنبش‌های اعتراضی به تبعیض نژادی نتوانست پلیس آمریکا را از اعمال خشونت علیه معترضان بازدارد و معترضان نیز در نهایت دریافتند نباید زیاد نگران نوع نگاه مردم دنیا به خودشان باشند و باید با هر چه در توان دارند به دنبال مطرح کردن دغدغه‌های خود بروند، حتی اگر این راه، اعمال خشونت یا غارت فروشگاه‌ها باشد.

این راهبرد البته تنها مختص معترضان آمریکایی نیست و رسانه‌های آمریکایی در جریان انتخابات ریاست جمهوری نیز بارها اعلام کرده‌اند «دنیا در حال تماشای آمریکاست» و از نامزدهای انتخاباتی خواسته‌اند خود را بیشتر از قبل به دموکراسی پایبند نشان داده و از به راه انداختن جنبش‌های اعتراضی به همراه خشونت یا اعلام زود هنگام پیروزی در انتخابات خودداری کنند. این راهبرد همان طور که معترضان و نیروهای پلیس آمریکا را با وجهه بهتری در دنیا به نمایش نگذاشت، تاکنون در عرصه سیاسی نیز نتوانسته آمریکا را در چشم جهان، متمم‌تر و طرفدار دموکراسی نشان دهد. حالا رسانه‌ها نه از حفظ وجهه در جهان، بلکه از این صحبت می‌کنند که چطور می‌توانند آبروی نظام سیاسی آمریکا را در جریان انتخابات ریاست جمهوری روز سوم نوامبر حفظ کنند و مانع آبروریزی بیشتر در مقابل چشمان نظاره‌گر جهانیان شوند.

تا هفته پیش رسانه‌های آمریکایی با اشاره به رفتار نامزدهای انتخاباتی بیان می‌کردند مهم‌ترین دغدغه‌شان به نمایش گذاشتن قدرت و هیمنه به قول خودشان «قدیمی‌ترین دموکراسی جهان» است. آنها با اشاره به برخی نگارنی‌ها درباره شکل گرفتن اعتراضات

یادداشت

۱- دونالد ترامپ وقتی صبح چهارشنبه چهارم نوامبر در طبقه فوقانی کاخ سفید از خواب بیدار شد، متوجه شد از او سرقت شده است. ترامپ می‌گوید در عین حال در زمانی که هنوز رأی‌ها به صورت کامل شمارش نشده، تا در نخستین دوره شمارش آرا در اوج قرار می‌گیرد، ادعا می‌کند پیروز میدان بوده است. او تهدید می‌کند که اگر نتایج انتخابات بعد از این پیروزی موقت تغییر کند، حتماً تقلب صورت گرفته و کار را به شکایت در دیوان عالی این کشور می‌کشاند. ترامپ تصور می‌کند حضور ۶ قاضی جمهوری خواه در دیوان عالی در مقابل ۳ قاضی دموکرات می‌تواند باعث شود او در انتخاباتی که هنوز معلوم نیست برنده است یا بازنده، نتیجه را تغییر دهد. در مقابل، در طیف دموکرات نیز رئیس مجلس نمایندگان آمریکا که یکی از رهبران حزب دموکرات است، پیروز قطعی میدان را نامزد دموکرات می‌داند و جو بایدن نیز بارها اعلام می‌کند خودش پیروز انتخابات است. اما در این میان نه رسانه‌ها و نه سیاستمداران و به هم‌جای اینکه مردم رأی بدهند، سرنوشته انتخابات قرار دارد چرا نمی‌تواند نمایان‌کننده رأی مردم باشد که این به ظاهر دموکراسی دیرینه، همچنان در اوج قرار دارد چرا نمی‌تواند نمایان‌کننده رأی مردم باشد ریاست جمهوری. باید در کف خیابان‌های شهرهای مختلف این کشور را باید در دادگاهی مشخص شود که ۹ قاضی مادام‌العمر در آن حضور دارند. زمانی که مردم بخواهند در کف خیابان یا در اتاق‌های کوچک دیوان عالی آمریکا سرنوشته سیاست کشورشان برای ۴ سال آینده را انتخاب کنند، در حقیقت این ماهیت دموکراسی است که از بین رفته است، زیرا این دموکراسی از محلی جز صندوق‌های انتخاباتی بیرون آمده است.

۲۰۱۹ افغانستان؛ ۲۰۲۰ آمریکا!

علی آران

کرده است؟ حتماً یادتان هست دکتر عبدالله عدالله قریب ۹ ماه پیش در اعتراض به نتیجه نهایی انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۹ (مهرماه ۱۳۹۸) در افغانستان توسط کمیسیون انتخابات این کشور که محمد اشرف غنی را برای دومین دوره متوالی به عنوان رئیس جمهور معرفی کرده بود، چنین گفت: «بر این اساس، نتیجه امروز، نتیجه زدی انتخابات، کودتا علیه مردم‌سالاری و خیانت به اراده مردم بود و از اساس این نتیجه را می‌کنند انتخابات را بدزدند. ما اجازه چنین کاری را به آنها نمی‌دهیم. بعد از بسته شدن صندوق‌ها نمی‌شود رای داد».

توثیت عصر گاهی ترامپ نسبت به برگشت نتایج انتخابات به نفع بایدن نیز از این قرار بود: «دیشب در ایالت‌های تحت کنترل دموکرات‌ها پیش افتاده بودم و حالا به طرز معجزه‌آسایی تک‌تک آنها ناپدید شده‌اند». البته نباید فراموش کنیم که فریاد زدی شدن انتخابات توسط رقیب را اول بار جو بایدن ۳ ماه پیش سر داده بود. آن زمان معاون رئیس جمهور پیشین آمریکا، رئیس جمهور مستقر را متهم کرده بود در تلاش است به طور غیرمستقیم از طریق مطرح کردن اشکال درباره انتخابات، پستی، نتایج این رأی‌گیری را سرقت کند. تأکید تازه ترامپ بر اینکه باید شمارش میلیون‌ها رای پستی در فرآیند انتخابات را متوقف کرد نیز تأییدی بود بر ادعای بایدن.

البته توثیتر با زدن بر چسب نامناسب روی پست‌های دیرروز رئیس جمهور آمریکا، امکان لایک و بازنشر آنها را محدود کرد اما رسانه‌های جهانی فریاد «ای درد» کسی را که خود در راس سامانه بر گزار رأی‌گیری این کشور است، مثل یک بمب خبری به همه جای جهان پخش کردند. طبیعتاً در این دهکده جهانی اطلاع‌رسانی، به فاصله کوتاهی در این سر دنیا مردم شریف افغانستان در همسایگی‌مان نیز از خبر سرفت بزرگ انتخاباتی در برادران و خواهران افغانستانی ما مسلماً با خواندن یا شنیدن اظهار نظر رئیس جمهور آمریکا به یاد جملاتی مشابه افتادند که اتفاقاً همین پارسال توسط نامزد انتخابات ریاست جمهوری افغانستان و رئیس اجرائی افغانستان، آقایان غنی و عبدالله پس از چند ماه اصرار بر پیروزی، زدن انگ تقلب به طرف مقابل و زیر سوال بردن سناختار انتخاباتی، دست آخر به توافق‌نامه‌های مصالحه برای تقسیم مصادره قوه مجریه تن دادند. انشرف غنی در نتیجه هر دو دوره انتخابات ۲۰۱۴ و ۲۰۱۹ به مقام ریاست جمهوری رسید و دکتر عبدالله به پست‌هایی با تعاریف مشابه معاون رئیس جمهور یا نخست‌وزیر با عنوان رئیس اجرائی دولت (دوره اول) و ریاست شورای عالی مصالحه ملی (دوره فعلی) رضایت

داد. در کشوری که خود را مهد دموکراسی می‌خواند اما ۲ طرف آماده‌اند فرمان شورش خیابانی را در صورت شکست از حریف در صندوق‌ها صادر کنند.

۲- دیرروز صبح جو بایدن که ترامپ لقب «جوی خواب‌آلود» را روی او گذاشته، خواب‌آلوده‌تر از آن بود که واکنشی هیجانی به اخبار پیش‌بینی‌های مقامات‌اش در نخستین سخنرانی پسانتخاباتی‌اش در دفتر مرکزی کارزار انتخاباتی دموکرات‌ها، به شکلی سیاستمدارانه‌تر همان ادعایی را مطرح کرد که خودش و ستادش ترامپ را به خاطر بر زبانی آوردن بی‌پرده آن ملامت کرده بودند. بایدن با سابقه‌های طولانی در اظهارات ضد و نقیض برخلاف اینکه می‌گفت «از هواداران خود می‌خواهیم تا پایان شمارش آرا صبر کنند»، خود برای اعلام پیروزی در ایالات چرخشی کلیدی تا پایان شمارش آرا صبر نکرد و گفت: در آریزونا پیروز شده‌ایم! حال آنکه رأی نهایی این ایالت سنتی جمهوری خواه‌ها تا دیشب نیز اعلام نشده بود. پیروزی دموکرات در نهایت ادعا کرد: «ما در مسیر صحیح برای پیروزی در انتخابات قرار داریم». این در حالی بود که وقتی ترامپ ساعتی زودتر از رقیب خود در ستاد مرکزی‌اش دم از پیروزی در انتخابات زده بود، رسانه‌های جریان اصلی آمریکایی و بین‌المللی و چهره‌های حزب دموکرات و حتی برخی جمهوری خواهان شدیداً به او حمله‌ور شده بودند.

مثلاً کارشناسان سسی‌ان‌ان تا عصر دیرروز به طور مکرر این حرف صبح چهارشنبه (به وقت واشنگتن) ترامپ را که گفته بود «گر از من بپرسید می‌گویم برنده شده‌ایم» تقبیح می‌کردند و همچنین تهدید او مبتنی بر اینکه برای اعاده رأی خود به دادگاه عالی مراجعه خواهد کرد. رسانه‌های اصلی این ظن را مطرح کردند که ترامپ از قبل هم نقشه کشیده بود با اعلام پیروزی زود هنگام پیش از پایان شمارش آرا، گامی اساسی در به لجن کشیدن دموکراسی آمریکایی بردارد.